

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

Nr. 176

De complexiteit van de Godheid

Het zou een geweldige stap in de goede richting zijn als alle mensen die een grotere en meer precieze kennis van God willen, de waarheid zouden belijden (en vervolgens daarin zouden wandelen) die kwam uit de mond van de Here Jezus Christus: 'niemand kent de Zoon dan de Vader, en niemand kent de Vader dan de Zoon en wie de Zoon het wil openbaren' (Matt. 11:27).

Het Griekse woord dat hier gebruikt is voor 'kent' is *EPIGINŌSKŌ* en dat is *GINOSKŌ* versterkt door het woord *EPI*. Het betekent duidelijke en precieze kennis, een kennen dat werkelijk doordringt, ware en volle kennis. Dit gedeelte vertelt ons dus dat zowel de Vader die God is, als de Zoon die God is, Beiden op gelijke wijze onbegrijpelijk en ondoorgrondelijk zijn. De erkenning van deze waarheid is een uitstekend beginpunt voor alle mensen die de kennis van God verlangen die geopenbaard is in Zijn Woord.

Filosofen, theologen, gewone mensen en kinderen vragen zich ooit weleens af: 'waar lijkt God op?' Er is evenwel geen antwoord op deze vraag. De Bijbel verklaart dat God (de Godheid) niet te vergelijken is met iets of iemand. Dat is een feit, dat door Jesaja geopenbaard werd met zijn vraag: 'met wie dan wilt gij God vergelijken en welke vergelijking op Hem toepassen?' (Jes. 40:18). Het antwoord op deze twee vragen kan alleen maar zijn: 'met niets, helemaal niets.'

In alle dingen waarmee mensen te maken hebben, gebruiken we dingen die we kennen en waarmee we vertrouwd zijn om te proberen daarmee onbekende en vreemde dingen te doorgronden. Op die manier kunnen we aan een kind uitleggen dat een boa constrictor enigszins te vergelijken is met een regenworm, maar dan heel veel groter; maar het

is onmogelijk bij het zoeken naar de kennis van God om dingen die bekend zijn toe te passen op onbekende dingen. We kunnen dat met al het andere doen, maar we kunnen dat niet als het om de Godheid gaat.

Als een mens in zijn eigen verstand alle kennis ten aanzien van alle dingen onder de zon die ooit is verworven zou kunnen vergaren en opslaan, zou hem dat nog geen greintje helpen bij het begrijpen van de ondoorgrondelijke complexiteit die wij God noemen. Zo iemand zal moeten toegeven dat hij een arme van geest is (Matt. 5:3) als het gaat om het kennen en begrijpen van God. De waarlijk intellectuele mens zal weten dat het onkenbare niet gekend kan worden, dat het onzichtbare niet kan worden gezien, dat het onbereikbare niet kan worden verworven. De absolute God is boven alle menselijke voorstellingen over de Godheid verheven.

Zonder goddelijke activiteit, zonder goddelijke verlichting, zou zelfs de meest wijze man niet eens weten dat God bestaat. Zoals Paulus zei: 'daar de wereld door haar wijsheid God niet gekend heeft' (I Cor. 1:21) en 'zo weet ook niemand, wat in God is, dan de Geest Gods' (2:11). Een mens zou zich nog kunnen voorstellen dat ergens iets of iemand bestaat die verantwoordelijk is voor de zichtbare dingen, maar zijn voorstellingen zullen hem geen inzicht geven in de ware God.

Laat iemand, hoe wijs hij ook mag zijn, eens proberen voor te stellen waar de Godheid mee te vergelijken is en hij zal uitkomen op een afgod die geschapen is in zijn eigen fantasie. Hoewel God niet te bevatten is, heeft het Hem evenwel goed geleken om veel onthullingen over Zichzelf te geven en alleen hierdoor kunnen we waarheid over Hem ontdekken. God heeft over Zichzelf gesproken en het verslag van wat Hij heeft gezegd wordt alleen maar gevonden in Zijn geschreven Woord. En daarom dienen we tot Gods Woord te gaan om te ontdekken wat Hij heeft geopenbaard. Onze zoektocht naar de kennis van God moet een zoektocht zijn naar de waarheid die Hij over Zichzelf op de bladzijden van Zijn Boek heeft gegeven.

Het antwoord op de tweevoudige vraag die door Sofar werd gesteld (Job. 11:7): 'kunt gij de geheimen Gods doorgronden, de Almachtige doorgronden ten einde toe?' moet een voorwaardelijk 'nee' zijn. Als we echter op de juiste plaats zoeken, kunnen we door eerbiedig onderzoek alles vinden wat God over Zichzelf heeft geopenbaard. Het uitpluizen van alle filosofieën die mensen hebben bedacht, zal ons geen millimeter verder brengen in de kennis van Hem, tenzij zulke mensen iets herhalen wat al geopenbaard is in Gods Boek.

De Bijbel is een enorm grote schatkamer vol waarheid die God op vele manieren over Zichzelf heeft gegeven. Daarvan liggen sommige dingen

aan de oppervlakte en die kunnen door een oppervlakkige lezer worden ontdekt, maar het meeste ligt diep begraven en verborgen in slechts één woordje, dat, wanneer dat wordt onderzocht, op onverwachte plaatsen een vloed aan waarheid ten aanzien van Hem uitstort. In deze tijd wordt bij slechts een zeer beperkt gedeelte stilgestaan van wat God heeft geopenbaard en daarom lijken wij op mensen die een paar kleine schelpjes hebben opgeraapt aan het strand, terwijl een enorme nog niet ontdekte zee voor onze voeten af en aan rolt. Hij is waarlijk een God, die Zich verborgen houdt, zoals in Jesaja 45:15 wordt gezegd.

Het gebrek aan voortdurend zoeken naar God in de bladzijden van Zijn Woord heeft tot gevolg gehad dat er nauwelijks een verheven Bijbelse voorstelling over Hem bestaat; de gangbare opvatting lijkt te zijn dat Hij een van de maatjes in onze voetbalploeg is, die ons in de laatste seconden van de wedstrijd de overwinning bezorgt. Dat is in overeenstemming met de “ouwe-jongens-krentenbrood” gedachte over Zijn aard, waardoor zoveel opvattingen zijn ontstaan die de godvrezende, bijbelgetrouwe mannen en vrouwen volstrekt onwaardig zijn.

Tegenwoordig zijn er miljoenen mensen die niet in staat zijn de Here Jezus Christus in te passen in hun voorstelling van de Godheid. Aangezien hun verstand niet in staat is deze geopenbaarde waarheid (Joh. 14:11) te bevatten, zijn er velen die vinden dat zij van Hem een mens moeten maken, of een engel, of ondergeschikte god. Door dat te doen hebben zij de indruk dat zij de complexiteit van God kunnen vereenvoudigen, maar hierdoor wordt slechts de Bijbelse voorstelling van God in de war gebracht.

We zullen nu stilstaan bij de belofte en profetie die Israël gegeven is en die te maken heeft met dit onderwerp, opdat de oneindigheid en complexiteit van de Godheid ons nog duidelijker voor ogen komt te staan. In deze onthulling van God vinden we uitspraken die door velen als paradoxaal en absurd worden beschouwd. De waarheden die hierin worden uitgelegd, worden halsstarrig ontkend, omdat ze tegenstrijdig lijken te zijn. Ze zijn niettemin waar en moeten in het geloof worden aangenomen door allen die zeggen dat de Bijbel het Woord van God is. In Jesaja 9:6-7 zegt de profeet:

Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouder en men noemt hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredenvorst. Groot zal de heerschappij zijn en eindeloos de vrede op de troon van David en over zijn koninkrijk, doordat hij het sticht en grondvest met recht en gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid. De ijver van de HERE der heerscharen zal dit doen.

In deze vroege profetie over de mens Christus Jezus zien we Hem als een 'Kind ons geboren' ja, als mannelijk kind, dat zou worden gegeven als Zoon aan Israël. En hoewel namen zoals Wonderbaar en Raadsman die aan Hem zijn gegeven, eenvoudig te accepteren zijn, blijkt de naam Sterke God voor velen een struikelblok te zijn.

De Hebreeuwse woorden die hier met Sterke God zijn vertaald, zijn *EL GIBBOHR* en de student zal pogingen van bepaalde rationalisten tegenkomen om deze cruciale en centrale naam uit te wissen door daarvan 'krachtige held' of 'held-god' te maken. Maar hun pogingen lopen op niets uit, aangezien we exact dezelfde naam in Jesaja 10:21 toegepast zien op Degene tot wie de rest zich zal bekeren. Volgens het oudtestamentisch gebruik betekent *EL* God, de Godheid, in de absolute zin van het woord. Het woord is nergens metaforisch gebruikt. Het woord *GIBBOHR* betekent machtig. Deze twee eenvoudige feiten leveren ons een waarheid op die we tot ons moeten laten doordringen, namelijk dat het kind dat geboren werd, de machtige God is.

De volgende naam (predikaat) is ook een struikelblok. Het kind dat geboren werd en de Zoon die gegeven is, wordt ook Eeuwige Vader genoemd. Dat is een volgende paradox, aangezien de mensen zullen vragen: 'hoe kan iemand nu tegelijkertijd Zoon en ook Vader kan zijn?'

Als ik volledige en nauwkeurige kennis zou hebben van de Zoon, zou ik ongetwijfeld een volmaakt antwoord hebben kunnen geven op deze vraag, maar ik bezit een dergelijk inzicht over Hem niet. Ik aarzel echter niet om Gods Woord te geloven en ga verder.

Er zullen sommige mensen zijn die spottend honen: 'wie zorgde er voor de dingen in de hemel in de tijd dat God op aarde was als mens?' Dergelijke vragen doen weinig anders dan een volkomen onkunde tentoonspreiden ten aanzien van de oneindigheid van de Godheid. Toen God mens is geworden, werd Zijn oneindigheid niet in het minst beperkt. De grootheid van de Godheid en de complexiteit van de Godheid maakt dit alles mogelijk. Er is niets te moeilijk voor onze God.

Er zijn ook mensen die alles afwijzen wat zij niet kunnen uitleggen en zich afzijdig houden van alles wat zij niet kunnen begrijpen. Maar als een dergelijke houding nader wordt bekeken, blijkt dat dit alleen gebeurt met betrekking tot de Godheid. Vele van de meest eenvoudige feiten die in de natuur waargenomen kunnen worden, zijn gehuld in duisternis en kunnen niet worden verklaard. Maar, zoals A.W. Tozer heeft gezegd: 'wat God verklaart, wordt door het gelovig hart beleden zonder dat het verdere bewijzen nodig heeft. De gelovige mens denkt niet na over het Woord en komt dan tot geloof door middel van een proces van

redeneren, ook zoekt hij geen bevestiging van het geloof door filosofie of wetenschap.'

Als op de dag dat Jezus Christus de levenden en de doden oordeelt wij in de waarheid blijken te staan ten aanzien van de aard van onze God, zal dat zijn omdat we het aangedurfd hebben alles te geloven wat God over Zichzelf heeft gezegd. Veel mensen proberen dingen die zij onaanvaardbaar vinden in Gods openbaring weg te redeneren of te vertalen.

De aanvaarding van de waarheid die God heeft geopenbaard over Zichzelf maakt het ons mogelijk andere uitspraken van Hem te accpeteren. Bijvoorbeeld ten aanzien van de dag of het uur waarop Hij zal terugkeren lezen we dat niemand die kent, zelfs de engelen niet, en het lijkt erop dat Hij (de Zoon) ons vertelt dat ook Hij het niet weet (Marc. 13:32). Als dat de betekenis zou zijn, komt het als verrassing dat de Zoon dit belangrijke feit niet zou kennen.

De vraag is vaak gesteld: hoe kan de Here Jezus van iets niet op de hoogte zijn, aangezien Hij God is Die gezegd heeft: 'Ik en de Vader zijn één.' Hoe moeten we dat in overeenstemming brengen met de uitspraak: 'in wie al de schatten der wijsheid en kennis verborgen zijn'?

Als we een blik werpen op de Griekse tekst, staat hier: *EI ME HO PATER*, wat letterlijk vertaald zou opleveren: 'indien niet de Vader' waardoor dit in een uitspraak verandert dat Hij het niet zou weten als Hij niet de Vader zou zijn. Het lijkt er evenwel op dat alle mensen die ooit deze Griekse tekst hebben gelezen, gezegd hebben: 'o nee, de Zoon kan de Vader niet zijn,' en dat zij daarom de woorden *EI ME*, die zonder twijfel 'indien niet' betekenen, met 'maar' hebben vertaald.

Als we Marcus 13:32 overdenken met een geest die vervuld is van de waarheid van Jesaja 9:5, zullen we bereid zijn te geloven dat Jezus Christus heeft gezegd dat Hij de dag en het uur van Zijn wederkomst niet zou weten als Hij niet de Vader was. We kunnen niet toestaan dat de waarheid die hier staat wordt geredigeerd door mensen die weigeren te geloven wat zij niet kunnen begrijpen. We zullen God op Zijn Woord nemen en daarmee in overeenstemming denken. Hiermee valt weer een argument tegen Zijn goddelijkheid in duigen.